

[Inger Stilling Pedersen.]

jeg ville hen. At man så kan fastsætte bødestraf for voksne, det er ikke for mig det afgørende i dette spørgsmål.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må igen sige tak for de mange indlæg, der viser, at man har rørt ved et problem, som optager mange, og som jeg også mener optager befolkningen.

Jeg siger tak til hr. Tønnesen for den meget gode beskrivelse af, hvilken virkning en pipe hash har; det blev meget tydeligt skildret, hvordan man falder beruset om.

Så blev det skildret, hvordan man røg hash af nysgerrighed, og dér er vi ved noget af det farlige. Jeg tror næsten, jeg tør garantere for, at intet menneske er blevet forfaldent til hårde stoffer, uden at det er begyndt med hash. Der har været foretaget en undersøgelse heraf blandt narkomaner, og vi, der sidder i socialudvalget, kan også se det i den meget tykke rapport, vi har fået fra mentalhygiejnisk institut. Jeg har ikke nået at få læst det hele, men det fremgår i hvert fald tydeligt, at det er hashen, det store forbrug af hårdere stoffer begynder med.

Jeg må sige til justitsministeren, at jeg er ganske uvidende om dette cirkulære fra socialministeren. Jeg har været leder af en social institution igennem mange år, og jeg mener, jeg modtager alle cirkulærer fra socialministeriet, og jeg har i hvert fald læst overskrifterne. Jeg tør dog ikke garantere for, at jeg altid har læst dem alle, men den overskrift ville jeg i hvert fald have læst, for jeg har interesseret mig meget for det problem, og vi har også haft problemet på denne institution en ganske kort tid, hvor det var meget vanskeligt at komme igennem med det. Jeg beklager det i hvert fald, så er det holdt tilbage af socialstyrelsen.

Jeg ved udmærket godt, at man ikke kan bebrejde regeringen noget for Christiania. Jeg kender udmærket regeringens positive holdning med hensyn til at få det aftrappet. Men jeg må sige, at undervisningsministeriets narkokonsulent i hvert fald har et vist ansvar for arbejdet derude. Det mener jeg absolut, og jeg har korresponderet en hel del med hende.

Jeg har ønsket at få dette cirkulære for-

andret, bl. a., som jeg sagde før, for at få respekten for det farlige stof hash øget og som sagt for at få det væk fra behandlere og andre, der skal hjælpe narkomanerne. Jeg tør ikke sige bestemt, hvilke strafammer jeg ønsker. Muligvis vil det være idømmelse af behandling, forbundet med social træning; det har man dog andre steder. Det er ganske vist ikke særlig positivt, men jeg tror, man kan opnå en hel del ved det.

Justitsministeren mente ikke, dette forslag hørte under justitsministeriet. Jeg har bare ønsket at få forandret dette cirkulære, og sekretariatet har bestemt, hvor forslaget skulle behandles. Det er klart, at jeg helst ville have det behandlet i det sociale udvalg, som jeg selv er medlem af. Jeg er desværre ikke medlem af retsudvalget.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg har prøvet via tjenestemandsløgen at få det verificeret, men har ikke kunnet få det. Det kan være, jeg husker forkert, at det ikke er et cirkulære, der er udsendt til samtlige, men indholdet er rigtigt gengivet, at der har foreligget en konkret sag, og at vi er blevet orienteret her i folketinget om, at man vil tage den holdning, at man ikke vil tolerere det, og det er jo sådan set det vigtigste af det hele.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statens fremskaffelse af jord og udlån til jordbrugsmæssige formål m. m.

(Lovforslaget (nr. 96) findes i tillæg A. sp. 1729, fremsættelsen i tidenden sp. 2089).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Den omhandlede lov blev ændret så sent som i april 1973, hvor den blev tilpasset EF-bestemmelserne. I henhold til landbrugsministerens bemærkninger til lovforslaget har EF-kommissionen i en skrivelse af 27. november 1973 meddelt, at denne lov efter Kommissionens opfattelse på visse punkter er i strid med Fællesskabernes rådsdirektiv nr. 72/159 om modernisering af jordbrugsbe-drifter.

Det lovforslag, vi skal behandle, indeholder 3 ændringer, hvoraf de to tager sigte på at bringe de danske bestemmelser i overensstemmelse med EF-direktivet, eller rettere med Kommissionens opfattelse af dette direktiv.

Den første ændring tager sigte på i praksis at ophæve den overgrænse på 35 ha, i visse tilfælde 50 ha, som er gældende ifølge de danske bestemmelser, som blev vedtaget ved lovens gennemførelse i 1973. Efter et studium af direktiv 72/159 må jeg erkende, at der i dette ikke findes sådanne arealgrænser, men jeg har på den anden side heller ikke fundet noget forbud imod at sætte sådanne grænser. Jeg har med en vis tilfredshed bemærket mig, at landbrugsministeren fastholder kun at ville yde lån til jord-erhvervelse, der bringer de pågældende ejendommers jordtilliggende op til de nævnte arealgrænser, men det må nok i udvalget være hensigtsmæssigt at prøve at få en fortolkning af eller en forklaring på art. 8, stk. 2. Det er den artikel, der siger, at der skal ydes rentegodtgørelse for hele lånet, dog maksimalt 40.000 RE for hver fuldtidsbeskæftiget.

Den tredje ændring fastsætter i overensstemmelse med den nævnte artikel, at rentegodtgørelsen for lån til jordkøb til gennemførelse af en godkendt udviklingsplan kun kan ydes i 20 år og 15 år i andre tilfælde. Direktivet siger ganske vist principielt 15 år, men tillader dog medlemsstater at gå op til 20 år for fast ejendom, og da vi jo almindeligvis herhjemme arbejder med relativt lange lån, må det nok betegnes som hensigtsmæssigt, at vi her udnytter direktivet fuldt ud og går op til de 20 år.

Den anden ændring har ikke nogen relation til EF-direktivet, men ophæver ganske enkelt den for gartnerier hidtil gældende arealgrænse på 5 ha for ydelse af lån til

jordkøb m. v. Landbrugsministeren begrundede dette forslag med gartnerierhvervets alvorlige situation i forbindelse med vor indtræden i EF og i forbindelse med de store stigninger i oliepriser. Det er nok et problem, vi må se nærmere på i udvalget.

Jeg har bemærket mig, at disse ændringer ikke vil medføre yderligere administration og heller ikke yderligere bevillingsrammer. Men for så vidt angår det sidste har jeg dog lidt svært ved at få det til at harmonere med ophævelsen af arealgrænserne for gartneriernes optagelse af lån.

I øvrigt vil jeg tilsige landbrugsministeren vort partis positive medvirken til lovforslaget.

Kaj Larsen (FP):

Der bør ikke være nogen tvivl om, at fremskridtspartiet hellere så denne lov helt afskaffet. Vi mener ikke, det er skatteydernes opgave at bidrage til, at jordpriserne stiger, ved at yde tilskud af skatteydermidler på denne måde. Men i går bestemte folkettinget jo, at der skulle strøs 25 mill. kr. ud på denne lov, og da vi ikke kan have noget imod, at en større del af landbruget får del i disse penge, vil vi derfor medvirke positivt til ændring af denne i sig selv ikke særlig heldige lov.

Raunkjær (V):

Hovedformålet med lovforslaget er jo at tilpasse det, så det bliver i overensstemmelse med reglerne i Fællesskabernes landbrugslovgivning. Det vil ude omkring i landbruget findes meget rimeligt med denne ændring. Der er jo en forbindelse mellem moderniseringsloven og denne lov med hensyn til arealer i forhold til investering i produktionsapparatet. Som der står, vil loven ikke give større administration, og den vil ikke medføre ændringer i bevillingsrammerne, og det er jo fornuftigt.

Som en interessant enkelthed giver lovforslaget, hvad jeg finder rimeligt, også mulighed for, at gartnerierne kan erhverve jord ud over de nuværende 5 ha. Landbrugsministeren har jo været avanceret i sin tankegang, han henviser til energikrisen, der appellerer til nytænkning. Vil man eksempelvis installere jordvarmeanlæg til et gartneri, er det jo hensigtsmæssigt, at der er areal nok til at hente denne jordvarme fra. Des-

[Raunkjær.]

uden kan det jo tænkes, at gartnerierne vil supplere med arealer til frilandsproduktion, og så er der jo også af denne grund brug for større arealer, og det giver lovforslaget her muligheder for.

Vi i venstre er velvillige over for lovforslaget, men der kan altså være enkeltheder, vi godt vil have drøftet under et udvalgsarbejde.

Svend Haugaard (RV):

Når vi skal til at ændre, var det jo bedst at ændre sådan, at det bliver så enkelt at administrere som muligt, og det vil sige, at der bliver så ensartet administration i de forskellige forhold som muligt. Når der er ønske om at ændre 35 ha-grænsen, hvis det er led i en godkendt udviklingsplan, bør man vel også overveje at ændre, når det ikke er led i en godkendt udviklingsplan, så man får ensartede forhold. Det vil vi i hvert tilfælde af hensyn til administrationen fra radikal side meget gerne drøfte.

Når det gælder de 15 og 20 års nedsat rente, vil vi også gerne dér se på, om vi kan finde en løsning, så det bliver ensartet og der ikke bliver den forskel, som er antydnet her i lovforslaget. Og når det om ophævelsen af 5 ha-grænsen for gartnerier angives som argument, at det er på grund af udnyttelsen af jordvarme, så er dette argument vistnok endnu lidt kunstigt og måske lidt for fremsynet, men måske kan vi ved fælles hjælp finde andre argumenter, så lad os se på det.

H. C. Toft (KF):

Da vi sidste år havde lovforslaget om udlån til jordbrugsbedrifter til behandling her i salen, gav vi fra det konservtive folkeparti udtryk for vore principielle synspunkter på dette område, og ved de ændringsforslag, der i går var stillet til finanslovforslaget, gav vi også udtryk for de midler, som vi mente der skulle stilles til rådighed. Men det, jeg gerne ville understrege i dag, var, at vi ikke ønskede denne arealgrænse på de 35

ha, og derfor vil jeg være meget imødekommende over for hr. Svend Haugaards udtalelse om, at man ikke skal fastholde denne 35 ha-grænse, hvor det drejer sig om områder eller ejendomme, der ikke kommer under en udviklingsplan.

Men det er da klart, at når man har gennemført en lovgivning, så skal den også være i overensstemmelse med det, vi har tiltrådt ved vor indtræden i fællesmarkedet. Allerede sidste år, da vi behandlede lovforslaget, blev der også fra vor side givet udtryk for, at vi ikke mente, at lovforslaget var i overensstemmelse med EF's direktiv, og derfor må vi i alt fald her konstatere, at det var det altså ikke, og at det selvfølgelig skal bringes i overensstemmelse dermed.

Jeg vil gerne ligesom hr. Svend Haugaard og socialdemokratiets ordfører se på det spørgsmål, der er rejst om udvidelse af arealgrænsen vedrørende gartnerier, og den begrundelse, som ministeren har angivet for den. Jeg vil gerne vide, hvor mange planer der er om at udnytte jordvarmen, om det er sådan noget, vi helt aktuelt står over for.

Men vi går altså til behandling af lovforslaget i udvalget ud fra de synspunkter, jeg her har givet udtryk for.

Thorkild Pedersen (CD):

Som konsekvens af Danmarks indtræden i Det europæiske Fællesskab ser centrumdemokraterne nødvendigheden af, at det af landbrugsministeren fremsatte forslag til ændring af lov nr. 250 af 9. maj 1973 vedtages, dog måske med visse ændringer, som skal og kan diskuteres i udvalget.

Forslaget har også den positive side, at det er med til at fremme moderniseringen af landbrugsdriften, og samtidig indgår loven som led i en udviklingsplan inden for Det europæiske Fællesskab, hvor vi må gøre en markant indsats for at få de nødvendige ratifikationer ført à jour i en ånd af fællesskab, som er nødvendig for en sund udvikling i et fremtidigt fremadstræbende, solidarisk EF-Europa.

Ud fra disse betragtninger vil centrum-

[Thorild Pedersen.]

demokraterne fremover med interesse følge lovforslaget under udvalgsarbejdet.

Aage Frandsen (SF):

Socialistisk folkeparti er tilhænger af en lovgivning, som betyder, at landbruget bliver bedre tilpasset de nye forhold, men vi retter os ikke specielt efter, at der kommer bestemmelser fra EF, og det vil sige, at den lovgivning, som vi har foran os her, vurderer vi alene ud fra, om det er en fornuftig lovgivning ud fra danske synspunkter, ikke ud fra EF-hensyn. Derfor nå man nok konstatere, at der her er tale om en meget lille ændring, men den ændring, der er tale om, er vel nærmest en ændring til det lidt værre, så derfor er vores stilling til forslaget indtil videre ikke særlig positiv.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi har intet at indvende imod dette lovforslag, og vi skal behandle det ganske positivt i udvalget. Jeg har dog et enkelt spørgsmål, som jeg gerne vil stille ministeren, idet det forekommer mig, at kun få af disse millioner, som har været afsat til dette formål, har været brugt. Derfor vil jeg gerne spørge: er loven ikke ordentligt publiceret blandt landmænd, siden millionerne ikke er brugt til formålet?

Fuglsang (DKP):

Jeg er ked af, at jeg på kommunisternes vegne må bringe lidt mislyd ind i enigheden. Det gælder alle de 3 sidste lovforslag, der behandles i dag, at de er fællesmarkedsforslag, forslag, som endda på en meget åben og klar måde viser, hvordan dette ting, som dog er valgt af det danske folk, er underordnet direktiver fra fællesmarkedets Kommission, og at vi i dette spørgsmål er degraderet henimod et sogneråds status. Lovforslaget om statens fremskaffelse af jord og om udlån til jordbrugsmæssige formål viser, at vi ikke har lov til at lovgive om og råde over Danmarks jord ud fra vores eget lands hidtidige principper og vor egen befolknings interesser.

Det gælder strukturpolitikken. Sådan som det allerede er nævnt, blev allerede den hidtidige lovgivning tilpasset fællesmarkedets målsætninger, og nu går man endda et skridt videre med hensyn til at åbne for

yderligere adgang til at udnytte lovenes lånemuligheder ud over de hidtil fastsatte grænser. Dertil kommer tilføjelsen til § 15, som giver alle fællesmarkedslandes statsborgere ret til og mulighed for at købe dansk jord.

Virkningerne heraf kan kun være øgede prisstigninger, øget spekulation til skade ikke mindst for dansk landbrugs ungdom, og vi har allerede her i folketinget et forslag liggende, som viser, at spekulationskræfter i Danmark vejrer morgenluft, nemlig forslaget om at fjerne den barriere, som bopælspligten trods alt udgør i så henseende.

Mit parti vil altså stemme imod forslaget.

Poul Westergaard (DR):

Retsforbundets gruppe har ingen sympati for nogen lov til begunstiggelse af erhvervs-mæssige særinteresser af nogen som helst art i dette land.

Vi har altså heller ingen sympati for den lov, der her foreslås ændret.

Langt mindre har min gruppe sympati for den omstændighed, at EF-Kommissionen nu skal til at bestemme, hvad der skal være lov i dette land.

Når min gruppe har de to holdninger, vil landbrugsministeren sikkert også forstå, hvorfor vi ikke kan stramme os op til nogen velvilje over for det foreliggende lovforslag.

Landbrugsministeren (Kofoed):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der faktisk er til det lovforslag, jeg her har fremsat, og jeg skal til de ordførere, der har stillet spørgsmål, bl.a. hr. Erik Andersen, sige, at jeg tror, at de spørgsmål vil jeg kunne svare bedre på i udvalget end her i salen, måske lige bortset fra hr. Arne Bjerregaards om, hvorfor man ikke har brugt de udlånsmidler, der er til rådighed, om det er, fordi der ikke er oplysning nok. Jeg kan ikke sige, hvorfor disse midler ikke har fundet anvendelse, men vi kan forsøge at finde ud af, om der er en årsag. Jeg tror ikke, det er manglende oplysning, men måske har der ikke været så stort et behov for at udnytte loven, som man havde troet.

Til de ordførere, der ikke kunne give tilslutning, hr. Fuglsang, hr. Poul Westergaard og til dels også hr. Aage Frandsen, men især de to første, vil jeg sige, at det kan jeg i og for sig beklage, men jeg vil ikke gå

[Landbrugsministeren.]

ind i en argumentation her. Enhver må have sit synspunkt, og jeg må respektere deres. Jeg vil dog sige, at man skal ikke tage bekymringerne på forskud. Jeg tror ikke, at andre landes borgere kommer og køber husmandsbrug op.

Jeg vil give tilsagn om at støtte udvalget og svare på de spørgsmål, der blev stillet vedrørende dette lovforslag, og så siger jeg endnu en gang tak for velviljen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tilskud til fremme af regnskabsføring i jordbrugsbedrifter.

(Lovforslaget (nr. 123) findes i tillæg A. sp. 2289, fremsættelsen i tidenden sp. 3378).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed.

(Lovforslaget (nr. 124) findes i tillæg A. sp. 2303, fremsættelsen i tidenden sp. 3403).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Må jeg med hensyn til det første lovforslag, som angår fremme af regnskabsføring ved jordbrugsbedrifterne, på mit partis vegne tilsige landbrugsministeren positiv medvirken til dette lovforslags gennemførelse, ikke ud fra noget ønske om at få indført nye støttelove for vort betrængte landbrug, men alene ud fra et ønske om at opnå en

væsentlig forbedring af regnskabsføringen inden for vort jordbrug.

Med hensyn til det andet lovforslag, om ændring af lov om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed, må jeg beklage, at vort partis ordfører ikke kan være her. Jeg skal tillade mig at fremføre nogle ganske få bemærkninger.

Ministeren har givet to begrundelser for at udskyde revisionen af denne lov til næste år. Den ene er, at der endnu ikke er truffet nogen bestemmelse om, hvorledes EF-direktivet skal sikre social og erhvervsmæssig vejledning af personer, der er beskæftiget ved landbruget, og hvorledes dette skal udformes. Den anden er spørgsmålet om husholdningskonsulenternes fortsatte placering, og her venter ministeren på forbrugerkommissionens betænkning desangående.

Vi kan stort set tiltræde disse begrundelser, men vil gerne se på forslaget i udvalget. I øvrigt kan vi tilsige vor positive medvirken til gennemførelsen også af dette forslag.

Kaj Larsen (FP):

Lovforslag om tilskud til fremme af regnskabsføring i jordbrugsbedrifter er en af de mere uheldige følger af vort medlemskab af EF. Lovforslaget går ud på, at vi skal bruge 20 mill. kr. over en 4-årig periode til goldt papirskriveri. Det viser, at det ikke kun er her i Danmark, vi må bekæmpe bureaukratiet; vi må også forsøge at gøre vores indflydelse gældende på dette område inden for EF.

Jeg er meget betænkelig ved, at 70 pct. af alle landbrugere skal til at føre disse meget omfattende regnskaber, og vil gerne gennem udvalgsarbejdet være med til at prøve at finde en anden løsning på denne EF-forpligtelse.

Med hensyn til lovforslaget om ændring af lov om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed er jeg enig med landbrugsministeren i det rimelige i på det nuværende grundlag at udskyde revisionen af loven til næste samling, men jeg håber, at landbrugsministeren vil gøre sin indflydelse gældende over for EF for ikke at få denne ordning udvidet, men tværtimod aftrappet. Det kan ikke nytte noget, at vi bliver ved med at ansætte flere konsulenter, indtil vi har flere konsulenter, end vi har udøvere. Vi må til at gå den anden vej.

Jeg er meget betænkelig ved bemærknin-